Ч. 201. Четвер 21 (8) вересня 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Приготовленя до сесиї парляментарної. — З Угорщини. — Подїї в Росиї. — Будуча полїтика Росиї. — З Японії.

Президент міністрів бар. Ґавч принимав оногди предсїдателя молодоческого клюбу і мав з ним довшу розмову о проґрамі робіт маючої розпочати ся сесиї парляменту і слїдуючого засїданя ческого сойму. Вчера мав бар. Ґавч принимати ряд нїмецких і ческих мужів довіря в тій самій справі. „Slav. Korr.“ каже, що цїла вага ситуациї лежить головно в соймах, особливо же в ческім соймі. Сойми мають бути скликані в місяци жовтни. В ческім соймі мають прийти під нараду предложеня, які вже минувшої сесиї заповів ґр. Куденгове. Ческий намістник був в послїдних днях у Відни. „Не знаємо — каже згадана часопись — чи то єго звіт причинив ся до того, що правительство готове змінити свій первістний проєкт що до реформи виборів соймових зі взгляду на основанє нової т. зв. загальної куриї, але фактом єсть, що правительство прийшло до пізнаня, що 18 проєктованих мандатів з 806.400 виключеними доси від виборів виборцями було би занадто разячим числом супротив 70 мандатів, які має кількасот властителів більшої посїлости і длятого хоче правительство з власної волї предложити тепер подвійне число мандатів т. є. 36 для сеї куриї. — Социяльні демократи з палати послів скликують засїданє на день 26 с. м. перед засїданем, щоби нарадити ся і ухвалити якесь рішенє в справі того, що президент міністрів вмішав ся до реформи виборчої на Угорщинї.

В справі положеня на Угорщинї доносить угорске бюро кореспонденцийне: Як довідуємо ся, єсть намір вислати нового довірочного чоловіка до Короля (homo regius), котрий має одержати місию вести в імени Корони переговори з проводирями коаліциї в цїли приготовленя залагодженя кризи. В виду донесень кількох часописий можемо катеґорично увірити, що не порішено ще нїчого що до подрібностий тої місиї, а особливо певна ще річ, чи до тої місиї має бути призначений бувший міністер скарбу Люкач чи Векерле, або спільний міністер скарбу Буріян. Визначенє того довірочного чоловіка наступить аж з кінцем сего тиждня. Якраз противно доносить N. fr. Presse: В противности до вістий з Будапешту, мов би Цїсар мав намір вислати до Будапешту посередника в цїли навязаня переговорів, треба зазначити, що на основі інформаций з полїтичних кругів віденьских не може о тім бути й бесїди. Коаліция мусить зробити перший крок, бо через димісию кабінету Феєрварі'го Цїсар отворив дорогу коаліциї, щоби она представила свої предложеня що до нового кабінету, на які Корона могла би згодити ся, однак без уступок що до мови команди. Цїсар отже не може подумати в таких услівях о висиланю посередника до Будапешту і не завізве до себе нїкого із послів. Таж сама ґазета заперечує також чутку, мов би Цїсар мав поїхати до Будапешту.

Брошура Циґанія робить все ще велику сензацию. Директор полїциї Руднай заявив, що полїция має лист Банффі'го, котрий стоїть в тїсній звязи зі справою брошури Циґанія. Зміст листу, обнимаючого около 30 рядків, єсть для Банффі'го дуже компромітуючий. На то як і на статї, які появили ся в часописи „Az Ujszag“, відповідає Банффі, що постановив: 1. явити ся нинї у судиї слїдчого і просити єго о показанє листів, щоби міг їх опублїкувати, бо знає напевно, що они не можуть єго компромітувати, — 2. внести против часописи „Az Ujszag“ з причини єї клеветних статий жалобу прасову; — 3. внести донесенє карне против директора полїциї Рудная. Банффі сказав, що мусить все то зробити, щоби раз настав конець наґінцї на єго особу.

З Петербурга доносять: Положенє в Баку заострило ся знову так, що кождої хвилї грозить вибух нової страшної катастрофи. Аж минувшого понедїлка мала прийти до міста дивізия піхоти і одна бриґада козаків і мабуть тепер залога вже на стілько сильна, що буде могла спинити непокої і забезпечити ра-

---

Отець.

З ческого — Авг. Євг. Мужіка.

Від самих молодих лїт своїх бідував, працював, що аж сил не ставало, жалував собі ложку теплої страви або скляночку пива в недїлю. Цїлими днями оден по другім рубав дерево в паньскім лїсї. Така робота то не забавка, а цїла заплата за ню була лиш та, що по цїлоденнім трудї вільно було єму взяти собі вечером тачку грубого ріща. Старий накладав тогди на себе, як на коня, гнув ся під тим тягаром, як пес. Деколи, коли було за богато, прилагодив собі часть і сховав в гущавинї, але бояв ся, аби єму яка непокликана рука тимчасом того не потягнула, вертав ся по ню таки зараз.

За кілька лїт такої працї нагнув ся єму хребет, як у звірини, не міг єго навіть поволи випростувати та й лишив ся вже до смерти такий кривий та згорблений. Тому то й звали єго „кривий Ілько“. Але єго скривлене тїло було під той час таке завяле і заробленe, що було твердше як дерево або камінь, а коли єго тяжка рука стала рубати, то удари сокирою падали мов громи, а тріски аж нїби градом сипали ся і не одна вбила ся кривому Ількови таки в лице. Але шкіра на Ільковім лици так вже була затвердла від лїсних вітрів, ранних морозів та спеки, що мало котра тріска дібрала ся аж до живого тїла, та й та не богато єму зашкодила. Краси єму то не додавало, але що єму по красї, коли єму вже сорок минуло, а він о ню і тогди не дбав, коли єму було на оба боки тілько лїт, кілько тепер з одного. Замість краси прибувало грошей від сусїдних селян, котрі приїздили великими возами, особливо за кождий раз під зиму, і платили аж шість золотих за порядний сяг! А півтора сяга на тиждень міг хиба лиш оден кривий Ілько припрятати на подвірю, і то мусїв добре надвигати ся коло него.

Коли єму бувало каже єго кум і сусїд Стегличек, щоби він так не гарував і памятав на старі кости, то кривий Ілько лиш потрясе своєю великою головою, споглянe на него якось дивно щирими сивими очима і обтираючи собі при сїй нагоді піт з чола, відозве ся:

— Ба, ба, коли бо у мене єсть дитина!

— Який страх великий — докоряє єму Стегличек. — У мене єсть їх аж пятеро, а прецї я так не гарую, як ви. Так, бачите, до кількох лїт буде і по вас:

Кривий Ілько покрутить головою та щось муркотить, а відтак і урве нерозумну розмову з влїзливим, котрий не знає, що то значить мати за сина Беджішка (Фридриха).

Беджішкова мати померла таки зараз по народженю дитини. Запрацювала ся також на смерть.

Кривий Ілько сам таки виплекав дитину, кашкою та козячим молоком, видів єго перші усьміхи, чув, як дитина брала ся перший раз говорити, сам учив єї ставляти перші кроки. З того то вийшла і скріпила ся в нїм та любов до дитини, не людска, а якась надзвичайна, така любов, як у дикої зьвірини до своїх молодих. Цїлі днї і ночи був в силі дивити ся на стріхату русу головку свого одинака і не пустив єго скорше від себе, аж хлопець научив ся бігати, як та вивірка і міг вже зі старим іти до лїса. Там посадить єго де в якій ямцї та зробить єму мягоньке ліжечко із моху і старого войскового плаща. Відтак принесе єму горстку афин, аби дитина мала чим забавити ся і заразом дечим і трохи занести ся. Аж тогди бере ся до роботи. А все-таки що пять хвиль прибігає до дитини, скаче через ожини та корчі як лїсовик подивити ся, чи Беджішкови що не стало ся. А Беджішек сидить та заїдає смачно афини, замастившись ними як мурин; старий дивить ся на него та сьміє ся, що аж сльози стають єму в очах. Коли єму здавало ся, що вже за далеко від хлопця відходить, то вхопить єго з цїлою постелию і несе на руках до лїса, як сьвятий Христофор носив маленького Ісуса.

Коли Беджішек доріс вже до школи, повів єго туди кривий Ілько, з тяжким серцем посадив власноручно в першій лавцї і подавши учителеви якийсь дарунок, просив єго, щоби лишив там Беджішка, аби так, бачите, мав єго більше на оцї. Хлопцеви з разу подобало ся в школї — там було тілько дїтий. Але незадовго трудно було відгадати, хто за ким більше тужить, чи малий школяр за вітцем в лїсї,

йони нафтові. Підчас пожежі вигоріло зовсім 35 заведень. По части знищені копальні „Товариство Баку“ а шкода виносить 60 процент, „Нобель“ (40 процент) і анґлійскі заведеня в Баку (50 процент). В Ротшильдівских заведенях лиш одна парцеля в Романій ненарушена. Майже зовсім не потерпіли копальні анґлійско-европейскої компанії, відтак копальні двох Татарів і намістника ґр. Воронцова.

Для теперішних відносин в Росиї характеристичний слїдуючий факт: З Риґи доносять, що вісімнайцять лотишских товариств подали петицию до усуненя всіх стаціонованих в Ризі козаків; в петициї сказано, що козаки не причиняють ся до заведеня спокою, але противно дуже часто своїм поведенєм супротив мирних горожан викликують непокої.

Анґлійский дипльомат, столичий в звязи з Times-ом, шукає в Петербурзї якогось порозуміня що до Персиї і середної Азиї. Два приїхавші до столицї Росиї анґлійскі журналїсти старають ся викликати відповідний настрій серед російскої праси. „Русь“ виступає дуже за зближенєм до Анґлії і Японії і видить в союзї тих трох держав запоруку мира, підчас коли „Нов. Время“ добачує в тім небезпечність війни, а „Слово“ не може ще рішити ся. Із становища тих ґазет видко, що ґр. Лямсдорф не рішив ся ще в нїкім напрямі; поріщеня ждуть від Віттого, котрий, як то доносять з безусловно достовірного жерела, веде переговори з Анґлією. Вітте есть вже в дорозї, але поки що не поїде до Петербурга, лиш вишле туди письменний звіт, а сам поїде на кілька неділь до Італії.

На високих посадах адмінїстрацийних в Росиї мають настати важні зміни. Там має мінїстер фінансів — як доносять о тім з Петербурга — перейти до иншого ресорту а будучим мінїстром фінансів має стати тайний радник Шванебах, теперішний настоятель інститута для рільництва і сільскої господарки. Теперішний мінїстер справедливости Муніхін має бути іменований членом государственного совіта а на его місце має прийти бар. Нольден.

Американьский секретар военний Тафт відплив вже з Йокогами до Сан-Франціско. В розмові з одним журналїстом заявив він, що уважає демонстрациї в Токіо занадто пересаджені; він там не видів нїякого ворожого настрою супротив чужинців. Що до бойкотованя американьских товарів Хінцями, заявив Тафт, що Хінцї стративши через бойкот 15 мілїонів долярів, переконають ся, що зле вийшли; Хінцї потребують американьских товарів.

Длячого Японцї зрекли ся военного відшкодованя? Справа ся, хоч і легко зрозуміла, ще не зовсїм вияснена. Тепер ще доносять з Ню-Йорку: Один із японьских делеґатів мирових вияснив перед своїм виїздом причини, длячого Японцї зрекли ся военного відшкодованя. Він сказав, що контрибуцию треба би було хиба вимушувати, а в тій цїли треба було вести війну дальше і здобувати Владивосток, а то поминувши вже страту людского житя, коштувало би знов тілько гроший, що й контрибуция. Але навіть і тогди Росия все ще не знайшлась би в такій самій ситуациї як Французи в 1871 р., коли мусїли за всяку цїну окуплювати вихід нїмецкого войска зі свого власного краю.

Новинки.

Львів, дня 20 вересня 1905.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс старших повітових ветеринарів: Бр. Айтельберґа з Сокаля до Тернополя, Мих. Городницкого зі Збаража до Золочева і Мих. Сервацкого зі Золочева до Збаража, повіт. ветеринаря Йос. Повицкого з Гусятина до Сокаля, а ветеринарийних асистентів: Йос. Кузяра з Теребовлї до Львова, Стеф. Якубовского з Самбора до Гусятина і Володисл. Мецика з Тернополя до Теребовлї. — П. Намістник переніс санїтарного асистента д-ра Берн. Ґольдштавба з Ярослава до Добромиля.

— **Розвязанє громадскої ради в Галичи.** Станиславівске староство в порозуміню з повітовим видїлом має в найблизших днях вислати до Намістництва предложенє на розвязанє громадскої ради в Галичи. На місце ради вийде заряд, зложений з 12 осіб, по 4 з Русинів, Поляків і Жидів. На правительственного комісаря усмотрений есть радник краевого видїлу п. Михальчевский.

— **В справі права пропінацийного** подає урядове бюро кореспонденцийне такий звіт з пересправ, які вели ся послїдними часами у Відни: „Доходженя виказали, що замість тягарів пропінацийних, від яких терпить консумция напитків спірітусових, можна буде, опираючи ся на законах пропінацийних з 1875 і 1889 р., ввести оплати від вишинку. Але що то не вистарчить ще до санациї краевих фінансів, то правительство згодило ся також на відповідне підвисшенє податку від пива почавши від р. 1911, виходячи зі становища, що тими оплатами пиво буде все таки менше обтяжене, як оплатами пропінацийними. Вступні пересправи поступили вже так далеко, що галицкому соймови можна буде вже в найблизшій осінній сесиї предложити дотичні проекти законів. Однак зреалїзованє тої квестиї е все ще звязане з иншими условинами, та се не стоїть на перепонї, щоби в краю, де суть окремі відносини, полагодити справу вчаснїйше. Розходить ся тут іменно взагалї о санацию фінансів в усїх коронних краях. В тій цїли розпочали ся вже пересправи з краевим видїлом Чехії, аби справа санациї фінансів в тім краю могла також осущити ся в формі підвисшеня податку від пива“.

— **Страйк різників** у Львові скінчив ся, бо різницкі майстри по відповіди, яку одержала їх депутация від президента міста, постановили приступити до своєї роботи. Іменно президия міста обіцяла усунути з міскої різницї деякі неправильности, але рішучо не згодила ся на знесенє продажі мяса під безпосередною управою міста на пл. Стрілецкій, а також загрозила, що коли майстри не розпічнуть ві второк дальше свого ремесла, то маґістрат вишле своїх урядників на провінцию, закупить худобу, возьме челядників і в середу доставить містови мясо у великій скількости. Супротив того різницкі майстри, відбувши нараду, ухвалили залишити страйк. Так само різницкі челядники одержавши підвисшенє платнї о 10%, і инші користи перестали страйкувати.

— **Холєра.** В послїдних двох днях, — як доносять пруські часописи — занедужало там на холеру 12 осіб. Загалом було доси 202 случаїв занедужаня на холеру, а 75 случаїв смерти. — В Галичинї нема нї одної особи недужої на ту пошесть.

— **Настоятеля селяньскої бурси** і заразом люстратора читалень глядає філїя „Просьвіти“ в Комарнї. Платня 30 корон місячно і удержанє в бурсї. Пожаданий пенсионований народний учитель вдовець або кавалер. Инші особи не виключені. Зголошеня приймає о. Волод. Петрик в Комарнї.

— **Пригода на зелїзници.** В Підбірцях коло Львова упав телеґрафіст Шеш з плятформи під поїзд, котрий погорощив ему руку і відтяв одну ногу висше колїна. Відвезений до львівского шпиталю, помер, осиротивши жінку і пятеро дїтий. — В Старім Селї коло Бібрки дістав ся під зелїзничий поїзд 7-лїтний хлопчина Филип Дацко і погиб на місци. Тіло дитини розірвало на кусники, а відрізану голову кинуло кільканадцять кроків наперед. Слїдуючого дня відбула ся судово-лїкарска комісия, до котрої нещастний отець приніс сам кусники дитини, покриваючи їх горячими поцїлуями. — В Монастириска, в недїлю дня 17 с. м. рано погиб при пересуваню вагонів на стациї заступник кондуктора Яблчиньский із Станиславова. Вози роздавили ему цїлковито грудну клїтку, так що нещастний погиб на місци. Осиротив жінку і 4 дїтий.

— **Утеча арештанта.** Занятий при рубаню дров в будинку дирекциї скарбу арештант карного заведеня, Н. Козьолок, утїк вчера і пропав без слїду.

— **Концерт академиків у Львові.** Музичний кружок товариства „Академічна Громада“ устроює в недїлю дня 24 вересня в сали „Народного Дому“ у Львові концерт з отсею проґрамою: 1) Й. Кишакевич: „До бою“ муж. хор в супр. форт. 2) М. Лисенко: „Реве та стогне“ сольо баріт. 3) а) Ф. Колесса: „На любій розмові“, б) Ст. Бурса: „Gdzie ty jedziesz Jasiu“, хор. муж. 4) Бернацкий: „Тропак“ сольо скрипкове. 5) а) М. Волошин: „Чого менї

чи старий отець за дитиною. Коли Беджішек бувало, замість іти до школи, прибіжить за старим до ліса, і появить ся нараз межи деревом як який дух, то старий аж задрожить із радости та усьміхаючись хвилю, показує свої великі зуби як тесаки у ґориля. Беджішек робив то відтак частїйше, а особливо тогди, коли грозила ему небезпечність граматики або рахунків. А старий тогди аж глубше зарубував сокиру в пень, коли мав при собі свого Беджішка.

Під вечер наложить спорий оберемок ріща на тачки, на верх посадить хлопця, котрий тимчасом вже й засне, та везе так все поволи домів. Бувало люди, що стрічають его пізно вечером, докоряють ему. А він все їм відповідає:

— Спізнив ся дуже з тим хлопцем, мушу тепер доганяти.

Вечером дома прилагодить вечеру, зварить дещо на припічку, положить хлопця спати, а відтак вийде ще на обійстє зложити ріще в сяг а укладає так, щоби як найменше вийшло до сяга, а преці щоби то не було визначно.

Доокола залягла тиха ніч, холодний вітерець обвіяв его утомлене тіло і спочене чоло, на темно синїм небі сьвітять ще ярко великі зорі. Звичайно мине вже північ, коли кривий Ілько покине роботу. Сяде собі ще на хвильку на порожні тачки і думає. Гадки его повільні а тяжкі, як ті оберемки, перейшли преці теперішність і прокладали глубокі слїди на дорогу будучности. А чим їшли дальше і дальше, то кривий Ілько аж усьміхав ся в своїй блаженности. Чей буде мати якусь відплату — бо й на щож би мав так гарувати цїлий вік і позбавляти ся всякої вигоди — а ту відплату дасть ему Беджішек. Нехай лиш доросте, буде паном! Таки мусить бути паном, от хочби яким небудь, нехай би лїсничим. Оно би таки найлїпше було, коби він колись став пан-отцем. Така почесть, таке поважанє! Того не може доступити всяка родина; з цїлого села удало ся то за его памяти лиш двом. Беджішек буде третій.

Кривий Ілько заснув на тачках сном блаженних; подрімав собі хвильку, а відтак зайшов до хати. Пристанув ще коло постелї, де спав хлопчина, і нахилив на хвильку свою велику і грачасту як у льва голову. Хлопець віддихав спокійно і спав здоровим сном, як дитина, що набігала ся.

„Ось як він тут спить, ось як спить пан-отчик!“ подумав собі щасливий отець.

Так ріс Беджішек і успівав, а властиво не конче успівав. При іспиті, від коли жив, не був записаний до золотої книги і не дістав анї разу „нагороди за пильність і добрі обичаї“ в видї позолочуваної грамоти, котру можна би було за скло вложити і в рамцях повісити на вічну памятку на стінї; не дістав і золотої книжки; за то тягали кривого Ілька не раз до міста за се, що хлопець не ходив до школи. Одного разу мусїв навіть посидїти собі сорок і вісїм годин в арешті, але то ему не конче вадило. Знав, що то не може бути инакше, і мило ставало ему на серци, коли собі подумав, що то все терпить для Беджішка. Просив лиш, щоби его коло него лишили. Беджішка взяв відтак сусїд Стеглічек до себе, кривий Ілько міг тепер спокійно роздумувати о тім, як то его син стане великим паном.

(Дальше буде).

тяжко“, б) Б. Мендельзон: „На воді“ хор. муж. 6) Абт: „Як весонька вже на гори йде“ дует муж. 7) Хор мужеский. 8) а) Е. Ґріґ: ⁂, б) Ф. Шопен: ⁂ сольо фортеп. 9) М. Лисенко: „Скорбна дума“ муж. хор в супр. фортеп. — Ціни місць: I-рядне крісло 3 К, 2-ряд. крісло 2 К, III-р. крісло 1·50 К. Вступ на салю 1 К. Ґалерия 60 с. Для учеників вступ на салю 60 с., ґалерия 40 с. Початок о $^1/_2$8 год. вечером. Чистий дохід призначений на будову народного театру. По концерті відбудуть ся вечерниці з танцями, на котрі вступ виносить 1 К. Стрій візитовий.

— **Фальшиві банкноти.** Із Станиславова доносять, що тамошна жандармерия перевела ревізию у купця Осиї Горовіца, замешкалого в Ринку під ч. 22, глядаючи за фальшивими банкнотами. — Також в Коломиї — як звідтам пишуть — появили ся на ярмарку фальшиві 50-коронівки. Дві такі підроблені пятьдесятки, одну з Заболотова а другу з Коршова, надіслано до коломийскої прокураториї. В тій справі арештовано 19-літного жида Шимоновича, котрий купуючи воли, заплатив селянинови таким фальшивим банкнотом.

— **Для здоровля учениць.** Львівська окружна міска рада шкільна видала до дирекций шкіл женьских та приватних женьских шкіл з правом публичности розпорядженє в справі гіґієни учениць. В розпорядженю звертає ся увагу на одіж дорастаючої молодіжи женьскої. „Дівчата — читаємо там — ростуть дуже скоро і дуже сильно розвивають ся під фізичним взглядом в часі між 12 а 16 роком житя. В тім часі, коли орґанізм без нараженя на невилічимі недуги має правильно розвивати ся, видатність праці віддихових орґанів, травленя і круженя крови мусить бути досить значна, а легкі, печінка, жолудок і серце не повинні мати ніякої перепони в своїм розрості. З тої причини належить на одіж доростаючої дівчини звертати бачну і запопадливу увагу і виступити як найенерґічнійше против уживаня шнурівок та всяких инших предметів з роговими або сталевими вкладками, які ділають як знаряди тортури і впливають погубно на діланє і зріст наведених внутрених орґанів“. В розпорядженю переходить ся подрібно, які спустошеня в жіночім орґанізмі робить шнурівка. Она стискає долішні ребра, затісняє місце для долішних окраїн легких і пригнітає їх там, де они саме є найширші, а заразом ділає ся шкідно на печінку і жолудок та усуває їх в долину, де натискають они на лежачі там орґани, дуже важні в жіночім устрою. Наслідком угніту шнурівки легкі не можуть сповняти своєї чинности, кров не відсьвіжує ся потрібним киснем і дівчина попадає в недокровність і дістає блїдачку, а до того ослаблені легкі стають мало відпорні против грузлавки. „Шнурівка — як пише дальше розпорядженє — має вправді служити яко помічниче средство в двиганю цілого жіночого строю, однак без сего шкідливого средства можна обійти ся, коли замість бедер ужиє ся рамен до завішеня відповідно ушитої одіжи“. Окр. рада шкільна остерігає в своїм розпорядженю також перед ношенєм тісних і твердих ковнїриків, тісних підвязок і високих запятків у черевиків, та поручає дирекциям шкіл, аби: 1. на всї висше зазначені моменти звертано увагу при науці соматольоґії та поучувано молодіж точно про шкідливий вплив шнурівки на жіночий орґанізм; 2. щоби ученицям виділових кляс заборонено носити в школї шнурівку, з винїмком тих, котрі викажуть ся лїкарским сьвідоцтвом, що для лїчничих цїлий мусять уживати шнурівки. Предложені такі сьвідоцтва належить переховувати і з кінцем півроку прислати окружній раді шкільній. В міру розросту грудий можна уживати лише не угнїтаючих але піддержуючих груди кафтаників без рогів і сталївок. Давні, прості підпинки грецких женщин заслугували би під кождим взглядом на уживанє; 3. щоби опірні в тім случаю учениці, по повідомленю родичів, карано, а тих, котрі переступили шкільний вік, предкладано окр. раді шкільній до усуненя з щоденної науки; 4. вкінци щоби приневолювано женьску молодіж до як найбільшої скромности і простоти в строях, не лише з огляду на вік, але головно з огляду на загальне некористне положенє материяльне населеня і на образованє великої честности скромности і здержаности в непотрібних видатках. Розпорядженє кінчить ся покликом до учительок, аби не лише подбали о виконанє тих приписів, але і власним приміром присьвічували ученицям.

Телеґрами.

Шварцах, 20 вересня. Нині рано відбуло ся в присутности Цісаря, міністрів і численних достойників та прошених гостий відкритє зелїзниці Шварцах-Бад Ґастайн. Перший промовив президент міністрів бар. Ґавч, котрий просив Монарха о відкритє зелїзниці, що єсть частию нового другого сполученя з Триєстом, і висказав надію, що тота нова зелїзниця причинить ся значно до розвою всїх місцевостий, через котрі переходить, особливо же Триєстови доставить нових средств до конкуренциї з портами заграничними. — Цїсар висказав радість, що міг прибути на отворенє зелїзниці і надію, що великий проєкт другого сполученя зелїзничого з Триєстом причинить ся до піднесеня добробиту Триєсту та иньших місцевостий.

Баку, 20 вересня. Убийства тревають і дальше. В єлисаветпольскій провінциї всюди рабують, особливо на дорозї до Аґдама. Прибув там ґен. Такаішвілї з войском. Ватагу Татарів гонили козаки аж до монастиря вірменьского в провінциї еріваньскій і там їх замкнули, але магометани прибули на поміч і увільнили їх.

Константинополь 20 вересня. В керници одної хати знайдено укритих 15 бомб і всїлякі материяли вибухові. Богато осіб арештовано.

Петербург 20 вересня. Жандармерия відкрила в домі якогось зажиточного горожанина скад зброї. Властителя дому арештовано. Тепер відбувають ся арештованя в кругах найповажнїйших горожан.

Берлин 20 вересня. Ворохобня в німецкіх вехідній Африці ширить ся дальше і обняла вже краї Магонґе і Ківун.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: З днем 1 жовтня с. р. переходити будуть вози I. і II. кляси прямо зі Львова до Будапешту і назад при поїздї особовім ч. 1711, відходячім зі Львова о годині 7 мінут 30 рано і при поїздї особовім ч. 1718 приходячім до Львова о годинї 10 мінут 50 в ночи. Приїзд і від'їзд згаданих поїздів подано після часу середно-европейского.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 19 вересня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·60 до 7·80; жито 5·85 до 6·—; овес 6·60 до 6·80; ячмінь пашний 5·25 до 5·75; ячмінь броварний 6·25 до 6·50; ріпак 11·— до 11·50; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·— до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 5·75 до 6·25. гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо 80·— до 85·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).